

Sestdien 27. IX 69 pl. 6⁰⁰ Birkerniekos.

Ap. 49/1-3; 1 Pet. 3n. 7p. „Kai jūs lūgšanas netop aizkavētas, nepatīkami jau ir kad mūsu pasta aizkavējas, kad telegramas kļūst apkārt. Kad vienas nojume kļūstusi bet nojūmestad tā ierodās. Kad mērķis nav aizsniegts tad tā ierodās. Tāda situācija ir nepatīkama. Bet vēl daudz bēdīgāki ir kad lūgšanas top aizkavētas. Kad lūgšanas kļūst starp debesīm un zemi, Dieva tronim neizmēģamās. Nosūtītes ir bet pie Dieva trona nav pierādītas. Kas īsti ir lūgšanu nojume? Nevien vārds kur tas jānosūta, un nosūst īstā laikā, saka ebreju vēstules autors „Terim droši pie lūgšanu trona, lai atņemtu palīdzību īstā laikā. Tas līdz uzundzēsi kad māja jau nodzīsi, tapst ir ar lūgšanu kas laikā nenonāk un laikā nesānu palīdzību. Kas ir vainīgs? Vainīgs ir, jo brētāis garš te ap. Peterim rāda, ka daudz lūgšanas ir aizkavētas. Un tu, vai uprītām lūgšanu nāca palīdzība īstā laikā? Tādēļ, kas vainīgs? Vai engeli! Vai engeli mūsu lūgšanas būtu kolaidīgi nevisi? Ne! Svētas lūgšanas ir Dieva altāra sastāvdaļa, svētas lūgšanas engeli ar lielu nopietnību ņem un ņis. Jomēr ap. Peters saka: Kai jūs lūgšanas netop aizkavētas? Tie aizkavētaji nav engeli, tie ir citi spēki. Pēc Bībeles liecībām varam saskatīt trīs spēkus, kas aizkavē. 1) Uitupisms vainīgi esam mūs pašī. Mūsu miesas prāts un pasaule iris mums. Mūs lūgšanas esam Dievam pieņēmusi neupmanīgi, neapfinīgi, jo sirds nebija klat. Lūgšanas bija vien lūpa lietošana, bet sirds bija tāls no

Dīva. Barņuit esam arī ipekaidīgi ar visām lūgšanām, kad
neizmantojam Jēzus spēku. Nebija liets Jēzus vārdā Svētā
garā... 2) Aizkarējums un gimenis apstākli. Jūs visi dzīvojat
patīgi ar to pieriski, ka ar to vajāks rīku un dodat tam godu, ka
Ķelstības un dzīvības līdzmantiņiem, lai jūs lūgšanas netiek
aizkarētas. Gimenis nesaskan, nesaprotams, mīlestības tra-
kums aizkarē lūgšanās paklausību. Kad visu sieti kad
vērsti uz Jēzu Kristu! Kad Jēzu Kristu neatpūst par dzīves
paraugu. Kad negrib dzīvot garīgi, Svētā dzīvi, tad gimeni
mājo speciāls ļauns gars, speciāls velns, un lūgšanas tiek aiz-
karētas. Šis velns grib no Jēzus Kristus atņemt, grib sāties ar
Dievu saraut, grib ka nebūtu vienoti Svētā gara sadraudzība
grib lai būtu miesīgi - viens godā tiem, otrs vien Kristus
negodā, gars negodā, jo Dievs ir gars. Ja viens un otrs
nevar būt viens Svētā gara, lūgšanas tiek aizkarētas. Je Jē-
sus saka: Kam mana gara nav tas man nepieder, tas pie-
der sātānam. lai sātānam te krasniju un bafim. 3) aizka-
rējais un sātāns. Sātāns ir tas lielākais lūgšanu aizkarē-
tājs. Spriet uz to lai lūgšanu līgsmē iņģaistu! Sātānam ne-
kas tā nepatīk pie Dieva bērniem, ka kad viņi Dievu līdz. Sā-
tāns tad sūta visādus daimonus (pirmos Adamus), lai Dievs be-
ni nuvarētu lūgt. Je vien Jēzus var palīdzēt. Jēzus bija tas li-
elākais līdzpējs. Viņam nebija vienalga vai lūgšana nonāks pie
Tēva debīs vai ne. 'Getgament' Viņš nāk pie mārcelīnu sieti
vai tie ir lūgšana vienoti ar Viņu, tad ut un līdz atkal, līdz
sānam Sv. gara pārlicikim ka lūgšana ir paklausība. Jēzus ir
homodā lai viņa lūgšanas netiek aizkarētas, līdz no virds un

tik ilgi kamēr dabū lūgšanu paklausīša-
nu. Sātam grib tās noņņaupt. Getgemenē
fēgum ejok trīs eiņi Dievu lūgt, Oinš jūt
lūgšana in paklausīta. Šis, fēgus lūgša-
nas upvaras vārdō, arī mēs drīkstam
tik ilgi Dievu lūgt, tik ilgi Dievu piesamst
lūdē mūsu lūgšana dus. Dieva rokās, in
konākusi fēgus sirdi.

Isi lūdējam Dievu - Amen.